

cember 2000, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 281 af 23. april 2003).

Ved et køretøj forstås en indretning på hjul, bæltter, valser, meder eller andet, som er indrettet til kørsel på vej, og som ikke løber på skinner, jf. færdselslovens § 2, nr. 9.

Ved bil forstås et motorkøretøj, der er forsynet med 4 eller flere hjul eller med bæltter, valser, meder eller lignende, samt motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg, jf. færdselslovens § 2, nr. 2.

Ved motorcykel forstås et motorkøretøj på 2 hjul, med eller uden sidevogn, og motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt ikke overstiger 400 kg, jf. færdselslovens § 2, nr. 11.

Ved knallert forstås et to- eller trehjulet køretøj med en forbrændingsmotor med et slagvolumen på ikke over 50 cm³ eller med elmotor og med en konstruktiv bestemt maksimalhastighed på højst 45 km i timen, jf. færdselslovens § 2, nr. 6.

Ved påhængsvogn forstås påhængskøretøj, der hovedsagelig er indrettet til befording af personer eller gods, sættevogn dog undtaget, jf. færdselslovens § 2, nr. 19.

Ved sættevogn forstås påhængskøretøj, der hovedsagelig er indrettet til befording af personer eller gods, og som kobles til det trækkende køretøj således, at køretøjet eller dets last delvis hviler på det trækkende køretøj, jf. færdselslovens § 2, nr. 21.

Ved campingvogn forstås et påhængsredskab, der er indrettet til beboelse, jf. færdselslovens § 2, nr. 18, og detailforskrifter for køretøjer, pkt. 1.4.1.

Ved traktor forstås et motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km i timen, jf. færdselslovens § 2, nr. 24.

Ved motorredskab forstås et motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 30 km i timen, og kun med en væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed. Motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående, anses som motorredskab, jf. færdselslovens § 2, nr. 14.

Ved påhængskøretøj forstås et køretøj, der efter sin indretning er bestemt til at blive trukket af et andet køretøj. Påhængskøretøjer inddeles i påhængsvogn, sættevogn og påhængsredskab, jf. færdselslovens § 2, nr. 17.

Ved påhængsredskab forstås et andet påhængskøretøj end påhængsvogn og sættevogn. Campingvogn anses som påhængsredskab, jf. færdselslovens § 2, nr. 18.

Ved blokvogn forstås et motordrevet køretøj eller et dertil koblet køretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods, jf. færdselslovens § 2, nr. 3.

Bestemmelsen er en kodificering af gældende praksis, og der tilsigtes ingen ændringer deri.

Til § 2

Det foreslås, at der kan fastsættes regler om periodisk syn af visse køretøjer. Bestemmelsen er i overensstemmelse med den nugældende § 78, stk. 2, i færdselsloven. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens rækkevidde.

De nugældende regler om periodisk syn hviler på EU-retlige forpligtelser, herunder i særdeleshed på direktiv 96/96/EF, som ændret ved direktiv 2003/27/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil. Der forventes med lovforslaget ingen ændringer i de nuværende regler om periodisk syn, herunder den nuværende synsfrekvens. Synsfrekvensen for en almindelig personbil vil fortsat være 4-2-2, hvormed forstås, at køretøjet skal synes første gang, når det er ca. 4 år gammelt og derefter hvert andet år.

I stk. 2 foreslås det, at politiet eller Færdselsstyrelsen til enhver tid kan kræve, at et registreret eller godkendt køretøj fremstilles til syn til kontrol af, om køretøjet er i lovlig stand. Bestemmelsen er en videreførelse af den nugældende § 78, stk. 1, i færdselsloven, og der er ikke tilsigtet nogen ændring af bestemmelsens rækkevidde.

Det vigtigste anvendelsesområde for den foreslåede bestemmelse er indkaldelse til syn af køretøjer, der ved politiets forudgående kontrol efter færdselslovens § 77 er fundet behæftet med væsentlige mangler. Andre anvendelser af bestemmelsen er indkaldelse af køretøjer efter færdselsuheld, brand eller lignende. Færdselsstyrelsen har tidligere anvendt bestemmelsen til at indkalde køretøjer til fornyet periodisk syn, hvis der opstår mistanke om et forkert udført syn.

Til § 3

I lighed med gældende lovgivning foreslås det i stk. 1 (tidligere færdselslovens § 78, stk. 3), at et køretøj skal fremstilles og godkendes ved syn efter indkaldelse. Manglende overholdelse af en tilsigelse vil kunne straffes med bøde i overensstemmelse med den nugældende lovgivning, jf. færdselslovens § 118, stk. 1.